

Uchwała Nr 25.171.2017
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej
w Warszawie
z dnia 19 grudnia 2017 roku

w sprawie: orzeczenia nieważności w części Uchwały Nr XXVI/209/17 Rady Gminy Osieck z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki tej opłaty

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r., poz. 1875) oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 561) –

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie uchwała, co następuje:

§ 1

Orzeka o nieważności Uchwały Nr XXVI/209/17 Rady Gminy Osieck z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki tej opłaty w części § 1 i § 2 uchwały w zakresie wyrażenia „*na stałe*” z powodu istotnego naruszenia prawa, tj. art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1289);

§ 2

Na niniejszą uchwałę służy Gminie Osieck skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

UZASADNIENIE

W dniu 30 listopada 2017 r. doręczono Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie Uchwałę Nr XXVI/209/17 Rady Gminy Osieck z dnia 23 listopada 2017 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki tej opłaty.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 pkt 5 ustawy o regionalnych izbach obrachunkowych ww. uchwała podlega nadzorowi Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie ustaliło i zważyło co następuje.

W § 1 uchwały organ stanowiący Gminy Osieck postanowił, że cyt.: „*W przypadku nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy na stałe, opłata za*

gospodarowanie odpadami komunalnymi pobierana przez Gminę Osieck stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty ustalonej w § 2”.

Zaś w § 2 postanowił cyt.: „*Ustala się stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od osoby zamieszkującej na stałe daną nieruchomość:*

- 1) w wysokości 8 zł miesięcznie za odpady zbierane i odbierane w sposób selektywny,*
- 2) w wysokości 17 zł miesięcznie za odpady zbierane i odbierane w sposób nieselektywny”.*

Organ nadzoru zauważa, że zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach „*Gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy” .*

Zatem w wyżej wskazanym przepisie oraz w pozostałych postanowieniach ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach brak jest unormowań dot. odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości na których zamieszkują mieszkańcy na stałe.

Organ nadzoru nadmienia, że badana uchwała w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki takiej opłaty, stanowi akt prawa miejscowego. W rozumieniu art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym ma charakter normatywny i generalny oraz adresowana jest do bliżej nieokreślonego kręgu podmiotów. Jako akt prawa miejscowego w swojej treści nie może zawierać postanowień niejasnych, budzących wątpliwości, które mogłyby prowadzić do dowolnej interpretacji. Stanowisko takie prezentuje NSA, który w wyroku z 6.06.1995 r. (SA Gd 2949/94) podkreślił, że przepis prawa miejscowego powinien być sformułowany w sposób jasny, wyczerpujący i uniemożliwiający stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego.

Jednocześnie Kolegium Izby zauważa, że zgodnie z brzmieniem art. 7 Konstytucji RP organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. W orzecznictwie sądowoadministracyjnym wielokrotnie był wyrażany pogląd, że do działalności organów samorządu terytorialnego w sferze zobowiązań publicznoprawnych nie stosuje się zasady – co nie jest zakazane, jest dobrowolne, lecz reguluje tę działalność zasada – dozwolone jest tylko to, co prawo wyraźnie przewiduje [wyroki NSA: z 15.01.1997 r. (III SA 534/96); z 24.05.1993 r. (III SA 2017/92)].

Mając powyższe na uwadze, Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Warszawie orzekło jak w sentencji uchwały.

Przewodniczący

Wojciech Tarnowski